

i Samfundets Interesse. Derfor staar det for mig saaledes, at jeg i det Mindste indtil videre maa blive staaende ved den. Derjom det virkelig kan lykkes dem, der kæmpe for den modsatte Anskuelse, at danne en offentlig Mening saavel i de specielt Sagkyndiges Kredse som hos Publikum i Almindelighed, saa vil maaske ogsaa Dieblisset være kommet til at gjøre en Forandring paa dette Omraade; men forinden man gaar til at bryde med en saadan gammel nedarvet Tilstand, som ikke har sin Oprindelse derfra, at man har villet protegere Uædeligheden i og for sig, men derfra, at naar man skal vælge mellem flere Under, har man ment hellere at maatte tage det Onde, som en lovordnet Prostitution er, end at lade det hele Forhold være uordnet og udsætte sig for alle de moralske og sanitære Ulemper, der kunne flyde deraf — forinden man bryder med en saadan gammel, nedarvet Tilstand, tror jeg at der maa have dannet sig en anderledes fast Overbevisning i alle i den Henseende i Betragtning kommende Kredse. Jeg skal i Anledning af en Udtalelse fra en æret Folketingsmand bemærke, at det ikke er nok at enkelte Væger forsøgte en modsat Anskuelse — det veed jeg nok, at enkelte Væger gjøre — naar ikke det store Flertal endnu gjør det, og jeg skulde være tilbøielig til at tro, at hele det Spørgsmaal, hvad der i sanitær Henseende i den Retning er at foretrække, kan ikke siges at være videnskabelig uddebateret endnu mellem de Paagjældende. Jeg veed egentlig heller ikke, at man noget Sted i andre Lande har fundet sig foranlediget til at gjøre væsentlig Principforandring paa dette Gebet; i det Mindste ikke i noget af dem, som i den Retning nærmest ligne os, f. Ex. Tyskland, Frankrig og Belgien. Der tror jeg ikke, at man endnu har gjort Forandring i den Henseende. Jeg veed, at man i Italien har haft dette Spørgsmaal under Overveelse, og det er sagt i Skrifter som ogsaa i det Blad, der udgives af den Forening, som her interesserer sig for dette Spørgsmaal, at en i Italien nedsat Kommission skulde være kommen til det Resultat, at der var Grund til at afstafte den offentlige Prostitution eller rettere den statsmæssige Ordning af hele dette Forhold. Jeg har gjennem Udenrigsministeriet stræbt efter at komme i Besiddelse af denne Kommissions Betænkning for at læse den, men har endnu ikke kunnet faae den fat, men det tror jeg med Sikkerhed at kunne sige, at om det end maatte være saa, at en Kommission derved har udtalt sig saaledes, har man endnu ikke forandret Lovgivningen, og der er naturligvis et betydeligt Skridt fra, at en Kommission udtaler sig for Noget, og

at man virkelig finder sig foranlediget til at forandre Lovgivningen derom. Det er altsaa et Spørgsmaal, om hvilket jeg kun vil sige det, at jeg maa indtil videre blive staaende paa det Gamle. Jeg skal forøvrigt ikke være uwillig til, naar jeg skulde mærke, at der hos de Sagkyndige — jeg tillader mig at bruge det Udtryk, fordi det virkelig er Spørgsmaal, hvor Sagkyndigheden spiller en vis Rolle, forsaavidt der er Tale om den sanitære Side af Sagen — er opstaaet en Tvivl og en vis Vhst til at faae Spørgsmaalet under ny Overveelse, at foranledige dette, thi det er ikke min Mening, at jeg vil modsætte mig en Forandring, eller at jeg skulde have nogen Grund til at holde paa den nuværende Tilstand. Det har jeg selvfølgelig ikke. Jeg har aldeles ingen anden Interesse end overhovedet den, at man skal bære sig fornuftig ad, ikke gaa hen og faae en Ordning af en Ting, som man bagefter kommer til at fortryde, og at man skal behandle et saa omtvistet Spørgsmaal med den Barmhjertighed, som det fortjener. — Naar jeg nu vender mig til det specielle Forhold, der har givet Anledning til denne Tale her i Salen om denne Sag, vil jeg endnu bemærke overfor den ærede Ordfører, hvad jeg allerede har fremhævet, at jeg i Anledning af de Klager, der ere indkomne, og som dreie sig om forskjellige Ting, naturligvis har erhvervet Politiets Erklæringer, og at for saa vidt denne Erklæring, som naturligvis hos mig maa staa til Troende, saa længe der ikke kan føres Bevis i modsat Retning, ikke maatte give Anledning for mig til at stride særlig ind, har jeg naturligvis ikke gjort det. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udsjænkningen, der spiller en betydelig Rolle, er det fra Politiets Side erklæret, at overalt, hvor det er kommen til dets Kundskab, at der fandt en saadan Forretning Sted, ere de Paagjældende blevne dragne til Ansvar og multerede. Det er altsaa ikke Tilfældet, at man ikke fra Politiets Side vilde gjøre Noget ved dette Forhold. Tværtimod, naar som helst det er kommen til dets Kundskab, har man strædet ind og har multeret de Paagjældende, men det er naturligvis meget vanskeligt at overholde et saadant Forbud. Den ærede Ordfører tager feil, naar han tror, at Saadant kan lade sig overholde med stor Lethed. Det gjør det virkelig ikke, det vil være leilighedsvis, at man opdager det, thi Forbudet mod en saadan Udsjænkning hører til det Slags, som det virkelig altid er meget vanskeligt at overholde fuldstændig. Hvad dernæst angaar Tilfældet med den halvvoagne eller unge Person, som et æret Medlem fandt havde stor